

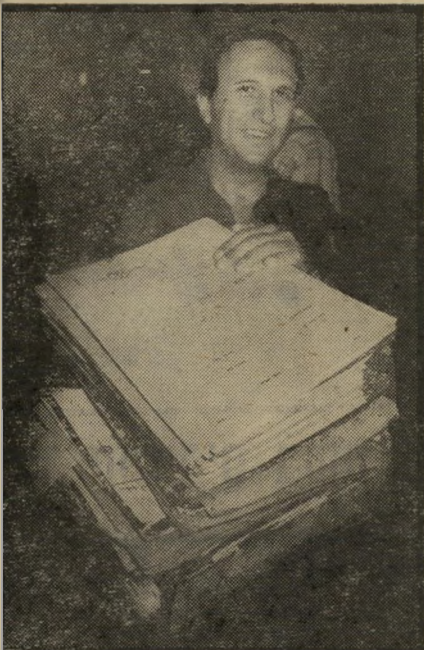
האם רצחו רחמים אהרוני (מימין) וטוביה אושרי (משמאל) את אוריון וכהן?

"מנות אחרים השפלה"

רק עובדה אחת עירערה במידת-מה את ההנחה שהיה זה רצח בעיקבות פסקידן. הגופות התגלו כשהן מבותקות ושטועות, ובתוך שקיות ניילון. נראה היה שגם אחרי המוות המשיכו הרוצחים לטפל בגופות ו להתעלל בהן. חוקריהמישטרה לא הבינו מדוע היה על מבצעי גורדין של בית המישפט של העולם התחתון להמשיך ו להתעלל בגופות. בדרך-כלל מנסים רוצי חים מיקצועיים להיפטר מגופות קורבנם במהירות ואין הם משקיעים זמן בחיפוש סכינים, גרזנים ושקי ניילון.

מיקום של הנקבים, הראו שהכוונה היתה להכאיב ולפצוע, כדי שרק המוות יגאל מהיסורים. העיניים שנוקרו, בעוד הקור- בנות בחיים, השלימו את התמונה. לפני חוקריהמישטרה ניצבה תמונה קלאסית ואכזרית של "פסקידן מוחת אחרי השפלה" — העונש הנורא ביותר המוטל עלידי בתייהדין של העולם-התחתון. הר חוקרים גם הבינו מהמזב שהעונש הוטל עלידי אחת הכנופיות הגדולות והחזקות בארץ, שרק לה בית-דין המוסמך להטיל עונש זה.

עד לפני שזוהו שתי הגוויות ש- התגלו לפני שישה שבועות בחולות אשדוד, היה ברור לחוקריהמישטרה ש- הרצח הכפול נעשה בעיקבות פסקידן של העולם-התחתון. מצבן של הגופות לא חותיר מקום לספק, היה מי שהתעלל בהן בצורה מחר- רדה. המעבדה הראתה סימני שתן על הגו- רות, עדות לכך שהרוצחים השפילו את הנצחים עוד לפני שפגעו בהם. תישעת נקביהכדורים, בכל האחת מהגופות, וה-

תיקי-החקירה בבית-המישפט ניקור עיניים בעודם בחיים

כאשר התבררה זהות הנרצחים, עזר כהן ועמוס אוריון, הועמד בראש הר חקירה החוקר מס' 1 של מישטרת ישראל כיום, סגן-ניצב אלכס איש-שלום. שלא כקצינים אחרים, אין איש-שלום אוהב פירסום. אין הוא נעזר בעיתונאים ובלחץ ציבורי בחקירות שלו, אלא עושה עבודת- שדה שקטה, שבמרבית המקרים הביאה לתוצאות. איש-שלום גם אינו חסיד של מעצרים לצורך לחץ, כפי שנהוג לאחרונה במישטרה. הוא פונה לבית-מישפט ומבקש לעצור חשוד רק כשיש לו ראיות מס- פיקות, או רק במקרה שהוא משוכנע ב- אשמת החשוד שלו, וחושש שהלה יפריע להמשך החקירה או יצליח להסתלק מ- הארץ.

הידועות על הקשרים שבין עמוס אור- יון ועזר כהן לבין רחמים (גומאדי") אהרוני וטוביה אושרי זרמו למודיעין הר מישטרה עוד לפני הרצח. כשהתחיל איש- שלום לחקור בכיוון זה, הוא גילה שמיד

גירסה אחרת: הירושלמים רצחו!

עזר כהן נעצר על רקע רציחת דודו אנטבי, מראשי חבורת הקטמונים. מאז ועד היום מתנהלת מלחמה בין שתי הכנופיות בירושלים, המלווה ברציחות ובאימירות. היה ברור לחבורת הקטמונים שעם שיחרורו של עזר כהן הוא יעשה הכל כדי לחסל אותם לפני שינקמו בו על רצח דודו אנטבי. על רקע רצון חבורת הקטמונים לחסל את עזר כהן ועוזרו, עמוס אוריון, נוצרה ברית עם אנשי אושרי ואהרוני. ייתכן גם כי היו קשרים מיסחורים בין הקטמונים לאושרי ואהרוני, על רקע הסחר בחשיש. לפני כשבע שנים נעצר אושרי במכונית, בדרך מירושלים לתל-אביב, כאשר בה קילו אופיום. מכאן כי היו קשרי-סחר כאלה.

לחבורת הקטמונים היה אינטרס ברור ומידי לחסל את עזר כהן, לאושרי ולאהרוני היה עניין עקיף לסלק את אוריון. האיני- טרסים התחברו, אולם הביצוע היה של הירושלמים.

אם נעשה הרצח במיפעל-הבשר, הרי שנעשה כאשר אושרי ואהרוני לא היו בו, כדי להרחיק מן המקום את עוקבי המישטרה. עובדה היא כי העיקוב היה אחרי השניים, ולא אחרי המיפעל. אחרת קשה להסביר כיצד לא הבחינה המישטרה במה שקרה במיפעל.

המקורות בירושלים טוענים כי אוריון וכהן הובלו במירמה מירושלים לתל-אביב, ושם נרצחו. לא ברור אם הרצח היה במיפעל הבשר או בדרך מירושלים. עובדת ביתרון של גופות הנרצחים אינה מצביעה על שימוש במתקני המיפעל. ניתן לבתר גופות גם בגרון ובמשור.

למישטרה אין, למעשה, כל ראייה לכך שאכן נעשו הרצח או הביתור במיפעל, ובדיקות המעבדה שנעשו בקירות המיפעל לא הראו כי נורו שם יריות.

למעשה, אין למישטרה כל ראייה הקושרת את אושרי ואהרוני לרצח, ויקשה להוכיח כי הרצח נעשה במיתקן בכלל. גם אם משהו יהפוך עדי-המדינה, אין הדבר מספיק. אושרי ואהרוני כבר היו די במעצר כדי דעת כי עד כה שיחררה אותם המישטרה בחירו-קשיניים בסוף המועד, כאשר אין לה תומר להגשת כתב-אישום.

יש בפרשה צד פיקטיבי: סניגורם של אושרי ואהרוני הוא אליהו קידר. קידר היה גם סניגורו של עמוס אוריון.

יגאל ליבי

אילו היו טוביה אושרי ורחמים אהרוני רוצחים את עמוס אוריון ועזר כהן, כפי שסבורה המישטרה, היו ראויים למאסר-עולם בריבוע, ביגלל הדרך האווילית שבה נרצחו השניים.

אולם אושרי ואהרוני לא הגיעו למעמד שאליו הגיעו ללא כל פגם ואישום. אילו היו נוהגים בצורה האווילית שבה מתארת המישטרה את הרצח,

ראשית לכל, ידעו אושרי ואהרוני כי המישטרה עוקבת אחרי שניהם עיקוב צמוד ומתמיד. קשה להניח כי יסתכנו ברצח, כפי שהמישטרה מתארת אותו, כאשר שניהם מעורבים בו אישית, בעודם תחת עיקוב צמוד.

בדבר אחד צודקת המישטרה. היה להם עניין ברצח — אולם לא גדול מדי. אחרי שיחרורו דרש עמוס אוריון וקיבל מהם סכומי-כסף גדולים, כפיצוי על מאסרו ביגלל פרשת ברינקס, שהם היו קשורים בה. אוריון נעזר בעזר כהן, שאותו הכיר בכלא רמלה, לצורכי המשא-ומתן עם אושרי ואהרוני. המשא- והמתן היה קשה, אולם במהלכו שולם סכום גדול כפיצוי. סכום זה היה גדול ממה שיכלו אושרי ואהרוני לגייס, והם לוו כספים ממכרים רבים, כדי לשלם לאוריון את תביעתו.

ייתכן, כמובן, כי הסכום לא נראה לאוריון, והוא דרש יותר. יתכן גם כי דרישותיו לוו באיומים, בעזרת עזר כהן, וייתכן כי אושרי ואהרוני היו מעוניינים כי אוריון ייעלם. עדיף לא לשלם כסף, בעיקר לטיפוסים כאוריון ועזר כהן, ששלוחתם הנפשית לא היתה מן המפורסמות.

אולם בדבר אחד אני בטוח: החיסול, אם נעשה גם בהזמנה של אושרי ואהרוני, נעשה בידי חבורה ירושלמית, הקרויה חבורת הקטמונים.

מנהיג חבורה זו, שנהג באחת המכוניות שבהן הובלו גופות הנרצחים לחולות אשדוד, נמלט לחו"ל ביום הראשון לפני שבועיים, מייד אחרי מעצרו של אושרי (בשבת שקדמה לו).

מנהיג זה הוא סגנו של ראש חבורת הקטמונים, העצור בכלא רמלה באגף האיקסים, אליהו (אמסי הקטן) אמסלם. חבורת הקטמונים מרכות את סתר החשיש בירושלים, והתנגשה לפני שלוש שנים בחבורת קריית יובל של עזר כהן, שהחלה להחזיר את ההרואין לירושלים. כהן קיבל את ההרואין מחבורה בשכונת התקווה, כאשר השתחרר עזר כהן, הוא ניהל במשך כמה חודשים בוטיק בשכונת-התקווה.